

nu en gang, så vil fru Lene Espersen formentlig vente endnu en gang, og sådan vil hun blive ved og blive ved og blive ved og lave omkamp på omkamp på omkamp, indtil hendes synspunkt er blevet gennemtrumfet.

Det er et interessant syn på demokratiet, må man sige.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er noget i fru Lene Espersens argumentation, som måske kan være til stor hjælp for Dansk Folkeparti.

Er det således, vil jeg spørge fru Lene Espersen, at hvis vi kan fremvise en meningsmåling for, at danskerne f.eks. vil have mere lov og orden i det danske samfund end det, som Folketingets flertal kan præstere, eller vil have højere strafferammer, eller der er en meningsmåling, der viser, at man f.eks. på flygtningeområdet gerne vil have en strammere flygtningepolitik end det, som Folketingets flertal vil, er det så et argument i sig selv, og får vi også konservativ støtte til en folkeafstemning på det område?

Det synes jeg da ville være interessant. Så ville jeg faktisk anerkende, at vi har fået et genembrud i debatten, og at der så er logik i den konservative holdning, og så vil vi fra Dansk Folkepartis side virkelig kunne bruge debatten til noget konstruktivt. Det var punkt ét.

Punkt to: Vil fru Lene Espersen bekræfte, at den vurdering, som også De Konservative har af ØMU'en, ifølge Erik Hoffmeyer, som faktisk er tidligere nationalbankdirektør, er stærkt overdrevet? Vil fru Lene Espersen bekræfte, at hun er bekendt med de argumenter, som den tidligere nationalbankdirektør har fremført om, at euroen er stærkt overvurderet og slet, slet ikke har den økonomiske betydning, som fru Lene Espersen giver udtryk for, men måske nok politiske?

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Først til fru Pernille Frahm om det med bekvemme flertal og syn på demokratiet. Jeg gentager såmænd bare de synspunkter, som fru Pernille Frahms partiformand, hr. Holger K. Nielsen, var med til at fremføre, dengang det blev et nej til Maastrichttraktaten, og hvor der blev lavet et nationalt kompromis. Det var såmænd det samme totalt bekvemme syn på demokratiet, der dengang blev fremført, nemlig at hvis det bliver et nej denne gang, må vi prøve

på ny, og så må vi se, hvordan vi kan få den bedst tænkelige løsning for Danmark.

Det er præcis det samme. Der er overhovedet ingen forskel. Befolkningen sagde nej i 1992, og SF sagde, at det må vi naturligvis respektere, men vi vil gerne være med til at lave noget nyt igen.

Jeg siger det samme: Hvis det er sådan, at befolkningen f.eks. siger nej til at deltage i euroen, må vi sætte os ned og se, hvad vi kan gøre for at afbøde skaderne mest muligt. Det er præcis det samme.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl om det med folkeafstemninger: Nej, Det Konservative Folkeparti er ikke tilhænger af, at vi sætter folkestyret ud af kraft. Det, der bare er sagen i det konkrete tilfælde, er jo, at vi har fire forbehold. Det vil sige, at vi har fire midlertidige synspunkter i Danmark, som kun kan ændres, hvis vi laver en folkeafstemning.

Det er en ganske særlig situation, vi er i, og jeg har faktisk den holdning, at jeg selvfølgelig betragter forbeholdene som værende gyldige og som noget, vi naturligvis skal overholde. Men jeg betragter dem ikke som noget, der er eviggyldigt, jeg betragter dem som noget, der kan ændres, når det viser sig, at der er et flertal i befolkningen, der har fået en anden holdning.

Nu er det faktisk sådan, at vi får nye vælgere hele tiden, folk, der bliver 18 år gamle, og som ikke var 18 år, da vi stemte om det sidste gang. Det kunne jo godt være, at der på et tidspunkt var et demokratisk flertal i befolkningen, som havde en anden holdning til dette spørgsmål, og så vil jeg ikke være den, der afholder befolkningen fra at få sit ønske opfyldt.

Det mener jeg man skal respektere, og derfor mener jeg, det er særlig situation. Generelt synes jeg ikke, vi skal sende ting ud til folkeafstemning. Vi har et folkestyre, og det er noget, som vi skal sørge for herinde i Folketingssalen, men det kan vi ikke i denne debat om forbeholdene.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg sætter pris på det udsøgte drilleri, som fru Lene Espersen er i stand til at opvise her, specielt fordi jeg jo også stemte nej anden gang.

Men glemmer fru Lene Espersen ikke en lille detalje i den sag, den lille detalje, som vi diskuterer så ivrigt nu, nemlig ØMU-forbeholdet? Der var faktisk en forskel på første gang og anden gang, vi stemte, så sammenligningen duer